

ministration og til uforudsete Udgifter, i Regelen ikke slaar til. Naar man først skal til at udføre Arbejdet, kommer der andet og mere til, og Summen vokser. Men uden Hensyn hertil skal jeg gerne yde min Medvirken til, at man oppe paa Færøerne kan blive tilfreds. Som jeg nævnede før, har jeg den Opfattelse, at den danske Stat har al Grund til at hjælpe Befolkningen paa disse Øer i dens Kamp for Erhvervet og i dens Kamp for at hindre, at Menneskeliv gaar tabt; og selv om det skulde koste lidt mere end foreslaaet her, skal der dog ikke fra min Side blive lagt Lovforslaget Sten i Vejen.

Det ærede Medlem fra Færøerne (Efferse) udtalte angaaende den i § 3 omtalte Pier ved Vaag, at han vilde haabe, at den maatte komme i Række med de i § 2 nævnte Anlæg. Det staar ogsaa for mig, som om det vilde være rimeligt at tage den med ved denne Lejlighed, saa man kunde faa disse Forhold ordnede over det hele deroppe. Det kan maaske være, at den ikke er lige saa nødvendig som adskilligt af det andet, der er foreslaaet, men det forekommer mig i alt Fald, at den Sum, der skal til, er saa forholdsvis ringe, at naar vi tager alt det andet, kunde vi ogsaa godt tage den med. — Med Hensyn til de Uoverensstemmelser, der har været mellem den højtærede Minister og Lagtinget vedrørende Udgifterne til Vedligeholdelsen af de i §§ 2—4 nævnte Værker, skal jeg udtale Haabet om, at disse Uoverensstemmelser maa kunne blive bragte ud af Verden. Det forekommer mig for øvrigt, at Færøerne maa kunne overtage disse Udgifter, hvis ikke der kan være Fare for, hvad det ærede Medlem jo syntes at mene, at de i hvert Fald for nogles Vedkommende vil blive uoverkommelige for dem. Det maa jo erkendes, at det er en ringe Folkemængde, som skal bære Byrden, men paa den anden Side er det jo ikke andet eller mere, end hvad der i Almindelighed forlanges under lignende Forhold herhjemme, og skulde det vise sig uoverkommeligt for dem, vil man jo nok under en eller anden Form kunne komme dem til Hjælp. Jeg vil haabe, at Lagtinget vil stille sig velvilligt i saa Henseende, jeg tror, det vil staa sig godt ved det, det vil i hvert Fald sikkert hurtigere end ellers kunne faa paa-begyndt de her paatænkte Arbejder, det er der neppe nogen Tvivl om; jeg har imidlertid den Tro, at man nok vil komme ud over det.

I øvrigt skal jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt udtale mig videre om Sagen, men blot anbefale den til velvillig

Overvejelse her i Tinget, og jeg skal udtale Haabet om, at der fra Tingets Side maa gøres, hvad gøres kan, for i den omhandlede Retning at komme Færøerne til Hjælp.

Ivar Berendsen: Naar der med faa Dages Varsel foregaar en første Behandling af et Lovforslag angaaende et Foretagende, som andrager maaske 1½ Mill. Kr., er der jo ikke noget af dette Tings ærede Medlemmer, som venter sig, at man til denne første Behandling har faaet foretaget videre grundige Undersøgelser hverken med Hensyn til den tekniske eller den økonomiske Side af Foretagenderne, ja, ikke en Gang med Hensyn til de foreslaaede Foretagenders rette Lokalisering. Jeg vil derfor i al Almindelighed og indledningsvis forbeholde mig, at de Beregninger og Overslag, som fremkommer for det eventuelle Udvalg, bliver ledsagede af særdeles detaillerede Oplysninger for hver enkelt af Foretagenderne. Det eneste af de Overslag, der findes her, som er dateret, nemlig det fra Saabye & Lerche af 25. August 1905, som det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) ogsaa omtalte, har ganske vist en Konto for Administration og uforudsete Udgifter paa 10 pCt. Dersom jeg skal regne med, hvorledes det er gaaet med Masnedsund-Broen, som det, saa vidt jeg har erfaret, i Øjeblikket vilde være ¼ Mill. Kr. dyrere at anlægge, end hvis den var vedtaget efter Minister Weimanns Forslag, gaar jeg ganske vist ud fra, at 16—18 pCt. er det, man alene til Materialier og Arbejdsloønnens Stigning maa regne med ved Foretagenderne. Nu ved jeg ikke, om den højtærede Minister for offentlige Arbejder — men jeg vil naturligvis antage det — har kunnet erkynnde sig om, hvorledes Firmaet Saabye & Lerche stiller sig med Hensyn til Omkostningerne, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at imellem 1905 og nu har der først været en Stigning i Priserne og i Arbejdslønnen nærmende sig til Højspænding, derefter kom der en Stilstand og nogen Tilbagegang, og nu er vi igen i Færd med at arbejde os op mod en enorm Spænding af Priserne. Jeg stiller mig, rent bortset fra, at „Administration og uforudsete Udgifter“ efter Erfaringerne i Regelen overstiger 10 pCt., overmaade skeptisk med Hensyn til Saabye & Lanches Overslag i Forhold til Foretagendets øjeblikkelige Udgifter, og dette Overslag er det eneste, der er dateret. Ja, der er et andet Overslag, hvoraf de ærede Medlemmer vil se, med hvilken Ret jeg tager dette Forbehold, det er det, som angaar Vejanlægget fra